

שיר, עיר - לאה גולדברג

<< ביקורת של דורית ישראל >>

ביקורת של דורית ישראל על שיר, עיר

תאריך הכנסה לאתר 16/05/2013

לאה גולדברג היא המשוררת האהובה עלי. בכלל, יש לי איזו חיבה יתרה והערכה רבה למשוררים, אבל יותר מכולם למשוררת שעיצבה את ילדותי, שלימדה אותי אהבת מילה ושירה.

הספר "שיר/עיר" בהוצאת אבן חושן, מיוחד מאוד. מרהיב. הוא משלב בין שתי אומנויות, חיתוכי עץ ושירה. שירה שעוד לא נודעה, שעד כה לא פורסמה, שירה גנוזה, לצד חיתוכי עץ שמסמנים תקופה שחלפה.

הוא מאגד בתוכו חיתוכי עץ של מורל, שירים גנוזים מפרי עטה של גולדברג הצעירה, אחרית דבר מפי החוקר גדעון טיקוצקי וקובץ תצלומים של השירים בכתב ידה של המשוררת. ערוך בידי טיקוצקי, כרוך ומודפס בידי האמן עידו אגסי.

"הספרות והציור אינם היינו הך. כי כל האמנויות הולכות למקום אחד, אך לכל אמנות דרך ביטוי משלה." (גולדברג, 1942)

לגלות כך פתאום, מילים ושירים של משורר, או סופר אהוב, שלא פורסמו עד כה, זה כמו לגלות אוצר.

ואכן, אוצר של ממש נמצא, בין דפי ספר ישן "נופים ומצבי רוח", שכולו חיתוכי עץ של האמן פרנץ מורל. הספר הגיע לידי גולדברג, בצעירותה והיא כתבה בתוכו, לצד יצירותיו של מורל. אוצר שלא יסולא בפז.

פרנץ מורל היה אמן בלגי פופולרי מאוד באירופה, שהשפיע לא מעט על אנשי רוח ותרבות, כמו גולדברג ושלונסקי.

סטפן צוויג כתב, "אילו דבר לא היה שורד מעולמנו, לא ספרים, לא אנדרטאות, לא תצלומים ולא מסמכים, ולא היה

נשאר דבר זולת חיתוכי העץ שיצר מורל במשך עשר שנים,
יכול אדם לשחזר נאמנה את תקופתנו על פי חיתוכי העץ שלו
לבדם."

ומילותיה של גולדברג, הן מילים המספרות ציור...*

והוא הולך להתארח אל השמש.
הדרך הושלכה מאחוריו,
מתחת לרגליו האדמה נושמת
במשטמה עוקצת כמו עקרב.
האילנות דוקרים את הרקיע
והדשאים החביאו את לילם.
ומנפשו רוצה הוא להשכיח
שהיא הייתה כבדה כמו העולם.
כי יש על הפסגות קלות אחרת
והיא כמו אהבה תוססת בו.
והיא בו אומללה ומאושרת,
כמו שמש הנשרף באור לבו.*

בלוריות, כובעים, מגבעות,
ידיים, ידיים, ידיים...
והכרך בחלון לא ידע אם
פה מתות השעות הבאות.
והכרך עוד אוהב ונוצר
יגונו של חדר אחד:
קרן אור בו השליכה חכה
על פלגי חלומו של הילד
ואישה עייפה מול הדלת
מחכה, מחכה, מחכה...
ופה הוא יושב ושוכח
את זו שהוא כה זוכר,
ורוצה להיות אורח
של עצמו ושל כל אחר.
אך אחד ממולו יודע
מה נוצר בלילות הכרך
ובזו פתח למפרע,
שהחדר ההוא לא נשכח.*

הוצאת אבן חושן היא הוצאה מכבדת ומכובדת ואהובה עלי
במיוחד.

מכבדת מילה, יצירה וקורא ומכובדת מאוד על ידי קוראיה.
ומיותר לציין שאני ממליצה, ממליצה, ממליצה!!!

[לכל הביקורות של הספר](#)

[לשאר הביקורות של דורית ישראל](#)

[שלח ביקורת על ספר לעורכי האתר](#) [מידע על הספר](#) [תגובות על הספר](#)